GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Què està passant?

Opinió | 02/07/2008 | 11:25

Sobre el nou Estatut pesen amenaces molt greus, tant en l'aspecte competencial com en el referent al finançament..

Estan passant coses molt importants i negatives des del punt de vista català. (També n'hi ha de positives, però d'aquestes en parlarem un altre dia al Girona Noticies).

1. L'opinió pública espanyola, a tots els nivells –des dels nivells més alts fins a l'home del carrer, passant pels mitjans de comunicació–, i en tots els àmbits –des del polític a l'intel•lectual passant per l'econòmic–, és a dir, l'actitud general respecte a Catalunya, és hostil.

2. Sobre el nou Estatut pesen amenaces molt greus, tant en l'aspecte competencial com en el referent al finançament. Fora de Catalunya també ha agafat una molt mala orientació el que en podríem dir el paper, el sentit i la consideració del que ha de ser Catalunya a Espanya. Tot això amb possibles greus conseqüències per a la nostra capacitat d'actuar eficaçment en l'economia i en les infraestructures, en la immigració, en la cohesió i en el progrés social, en la defensa de la nostra manera de ser.

3. Alguns conceptes que la Transició va introduir i que contribuïren positivament al progrés i a la convivència generals d'Espanya –Catalunya inclosa– ara estan viciats o simplement negats. Un és el concepte de solidaritat, que ha perdut el caràcter inicial positiu i creador de convivència i d'autoexigència que tenia.

L'altre, el caràcter autènticament plural d'Espanya. Espanya està tornant a la idea de "las peculiaridades" i a l'actitud hostil contra tot allò que representi una personalitat pròpia forta i ben diferenciada, basada en llengua i cultura, consciència històrica i sentit col•lectiu, projecte col•lectiu i autonomia real, política i institucional.

Des d'aquests editorials hem insistit molt en la part de responsabilitat que hi pugui haver per part nostra en la situació actual. Però, en canvi, no hem insistit prou en el mèrit molt gran que Catalunya i el catalanisme han tingut en l'evolució positiva d'Espanya durant els últims 40 anys. Molt gran.

Així fou durant el franquisme, així fou en la Transició, així ha estat fins avui mateix. Aportació en més d'un moment de crisi. Generosa. Sumats i restats tots els factors, no estem en deute. Al contrari.

Probablement ho haurem de recordar. No és gens segur que ens sigui reconegut. Simplement per a recuperar l'orgull i la seguretat de qui ha complert tant o més com el qui més.

Però ara el que és urgent és entendre bé de què va l'actual actitud agressiva envers Catalunya.

De què va?

O, dit d'una altra manera, què volen ara des de la resta d'Espanya?

Volen, senzillament, que Catalunya com a país, com a llengua, com a cultura, com a personalitat ben definida i amb capacitat d'elaborar projectes propis de tota mena, que tot això vagi esdevenint cada cop més prim, més marginal. I tot això, ara, des de la petulància i amb creixent agressivitat.

Fins i tot, alguns han arribat a dir, referint-se sobretot a la llengua catalana, "ya empieza a ser hora de desenchufarles la respiración asistida".

Com explicàvem a l'editorial del 12 de juny de 2007, Todavía o mai, fa pel cap baix 400 anys que hi ha endegada una acció d'assimilació de tot allò que estrictament dintre d'Espanya té una personalitat pròpia. De tot allò que, com deien al segle XIX i s'explica a l'esmentat editorial, "todavía es diferente... todavía no es uniforme."

I és en aquest context que, a part de molts altres elements de pressió (finançament, Tribunal Constitucional, molts mitjans de comunicació...), apareix el "Manifiesto por la lengua común". Que pretén llevar a la llengua catalana aquells instruments i mecanismes de defensa que necessita per a mantenir la seva vitalitat. Instruments i mecanismes que, per cert, no han perjudicat en res l'aportació de Catalunya al progrés democràtic, social i econòmic espanyol, ni tampoc han perjudicat gens ni mica la convivència ni les actituds de respecte dintre de Catalunya mateix. I que vol llevar a Catalunya tota possibilitat d'actuar com a col•lectivitat, tot recurs als drets col•lectius. Ens vol prendre tota possibilitat d'elaborar un projecte col•lectiu propi, encara que estigui encaixat –com ha estat i és el cas de Catalunya– en el marc espanyol i en el marc europeu (Es recomana la lectura dels editorials Un debat de fons quasi oblidat publicat en aquest butlletí el 23 de juny de 2005 i el publicat l'1 de novembre de 2005 titulat Article 29 de la Declaració dels Drets Humans.)

"Desenchufemos de una vez", diuen ells.

Afortunadament el malalt –Catalunya- no està tan greu.

Hi ha preocupació per la situació econòmica. Preocupació a tot Espanya, preocupació a tot Europa. I a Catalunya. Però a casa nostra amb més solidesa econòmica que a gran part d'Espanya.

Hi ha preocupació per la competitivitat en general. Però si en alguna cosa hi ha hagut un tomb important a Catalunya ha estat en el camp de la recerca i, també, de la internacionalització.

Hi ha preocupació per la immigració, tant socialment com pel que fa a la identitat catalana. I certament el risc és gran. Però si algun país a Europa ha demostrat tenir capacitat integradora, i capacitat d'ascensor social, som nosaltres.

Hi ha preocupació per la nostra llengua, i ja hem dit que té molta pressió a sobre, però deu ser prou forta perquè se l'ataqui amb la barroeria amb què ho fa el "Manifiesto". I perquè els posi nerviosos l'èxit de la immersió lingüística sense provocar tensió social.

I, finalment, podem ser dialècticament prou forts per plantar cara als tergiversadors de la solidaritat ("la solidaridad sólo hay que practicarla con los bienes ajenos", diuen), de la realitat de la política i de la convivència lingüística a Catalunya, i de la realitat històrica –referent al que ha estat el procés polític i institucional, econòmic i social de tot Espanya, i del mèrit que cadascú hi ha tingut. Del mèrit que Catalunya hi ha tingut.

No hem d’anar a aquest combat amb ànim acomplexat. I poruc. Tampoc amb petulància ni fatxenderia. Però amb decisió i confiança. Sense por. I sense respecte per qui no ens respecti.

Autor: Jordi_P
Jordi_P

https://gironanoticies.com/noticia/7591-que-esta-passant.htm